

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Józsefattilás törmelékek

*ártatlanul a bűnben
hű balgaságban árván
emészttem magam őrlöm
mint ordas úr gyomrában
a példabeli bárány*

.....

*világra jött az egyik
hogy roskadjon a másik
felélem magam rágom
az utolsó falásig*

.....

*majd fuldoklón kihányom
a mennyek felleg-gyapját
nem ismeri az éhség
sem istenét sem apját*

.....

*mért született az egyik
ha pusztulhat a másik
visszatolat a teher
bennem végállomástól
vádoló véglátomásig*

.....

*átszáguld rajtam minden
szív semmiség dübördül
mint éji gyors rohan
csillagzat szikra szó csönd
pedig lehetne szép is
de mint a sors –
olyan*

Szegedi költők

*„Fekete éj bakacsinja,
Bíbor lesz majd a palástod!”*

(Juhász Gyula)

*Keresni sem keresnéd,
De végleg megtalálod:
Két Juhász Gyula-sorból
Arcodra süt, ha látod:
Ragyog, sötét rokonként,
Ragyog, majdnem barátod.*

*Talán nem is keresnéd,
De mégis megtalálod –
Miként tenéletedre
Akad rá tenhalálod.*

*Akár bogáncs
Viseltes készruhára.
Akár bogáncs*

*Rongyolt égi bakacsinra –
Úgy akad rád ama másod...*

*Fekete éj, Baka Pista,
Bíbor lesz, láng a palástod!*